చూపు

అలపర్తి రామకృష్ణ

రాజయ్య నిద్రలేచేక, కళ్ళు తెరవకుండావే దిండు కింద పేకముక్కలు తీసేడు. పేకముక్కల్లో నాలుగు ముక్కలు అతని చేలిలోకి వచ్చేయి.

అయిష్టుల్ని, ఇష్టుల్ని ఆ పేకముక్కల్లో చూసుకోవడం, తిట్టుకోవడం, సంతోషించడం — అతనికి అలవాటు.

కళ్ళు తెరిచి చూసేడు.

అస్పష్టంగా కన్పించేయి పేకముక్కలు.

వెనుకటి రోజుల్లో ఏదన్నా తప్పుపనిచేస్తే "కళ్ళు పోతాయిరా !" అనేవారు. ఎలాపోతాయో చెప్పలేకపోయేవారు. మరి యిప్పుడు డాక్టర్లు మాత్రం సుఖవ్యాధుల ప్రభావానికి కంటిచూపు దెబ్బ తింటుందని స్పష్టంగా చెప్పేస్తున్నారు.

రాజయ్య ఆ బాపతే ! సగం కంటిచూపు పోగొట్టుకుని కంటి ఆసుపత్రిలో కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు.

ఆ నాల్గు ముక్కల్లో —

"డైమెండ్‌రాజు" అస్పష్టంగా కన్పించగానే, తనో మహారాజయినట్లు ఆనందంలో మునిగిపోయేడు.

రెండో ముక్క తీసి చూడగానే "ఆటీన్‌రాణి" కన్పించింది. కామేశం భార్య చిలకమ్మ నవ్వుతూ పలుకరించినట్లనిపించింది.

ఆ తర్వాత "ఇస్పేట్ జాకి" తనను ఎప్పుడూ కసురుకునే చిన్నడాక్టరు. వాడి ఉద్యోగం వూడిపోతే బాగుండుననుకున్నాడు.

ఆఖరి ముక్క "కళవర్ పది" అమాయకంగా నవ్వుతూ కామేశం కన్పించేడు ఆ ముక్కలో.

మళ్ళీ దిండుకింద ఆ ముక్కల్ని దాచేసేడు నర్సు రావడంతో. బాత్‌రూముకేసి మెల్లగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని మళ్ళీ బెడ్‌మీదకు చేరుకున్నాడు. ఆలస్యం చేసినందుకు చీవాట్లు పెట్టి, 'కేస్‌షీట్' చూసి ఇంజెక్షన్స్ చేసి టాబ్‌లెట్లు యిచ్చింది.

వార్డుబాయ్ బ్రెడ్‌ముక్కలు, టీ తీసుకురావడంతో "ఎనెక్సీ వార్డు"కి పెళ్ళి కళవొచ్చింది. రోగులందరూ వార్డుబాయ్ చుట్టూ చేరారు. అది కంటి ఆసుపత్రి అవడంతో చాలామంది కళ్ళకి బ్యాండేజి కట్టుగుడ్డలున్నాయి.

ఆసుపత్రిలో రాజయ్య, కామేశం వొకేరోజు చేరారు. ఇద్దరూ వొకవూరివాళ్ళే. కామేశంకు బాగా తాగుడు అలవాటుండటంతో బి. పి. రైజయి కంటిచూపు తగ్గింది. రాజయ్యకి కళ్ళల్లో హెమరేజ్‌స్ డెవలప్ అయ్యి 'ఈల్స్' వ్యాధి చోటు చేసుకుంది.

వాళ్ళకుమాత్రం తిన్న వస్తువేదో సరిపడక కంటి జబ్బులు వొచ్చాయని గట్టి నమ్మకముంది. డాక్టర్లు చెప్పేమాటలు వాళ్ళకు అర్థంకావు. అవి భయంకరమైన కళ్ళ జబ్బులని డాక్టర్లు చెప్పినా వాళ్ళు నమ్మరు. ఆసుపత్రిలో వారం రోజులుంటే అవే తగ్గిపోతాయనుకున్నారు. ఇద్దరికి ముప్పైఏళ్ళు వుంటాయి.

అసిస్టెంటు సర్జన్ రౌండ్సుకు రావడంతో అందరూ సర్దుకుని మంచాలపై పడుకున్నారు.

కామేశం కళ్ళలోకి స్కోప్‌లైట్ వేసి కళ్ళు పరీక్షచేశాడు అసిస్టెంటు సర్జన్.

"ఫండస్ యింకా క్లియర్ కాలేదు" —తన పక్కన నిలబడి శ్రద్ధగా చూస్తున్న యమ్. ఒ.యస్. స్టూడెంటుతో అన్నాడు అసిస్టెంటు సర్జన్.

"కన్ను బాగవుతుందా దొరా!" – కామేశం ఆత్రుతగా అడిగేడు.

"ఒక కన్ను పూర్తిగా పోయింది. మరోసారి తాగావంటే ఆ రెండో కన్ను కూడ గుటుక్కుమంటుంది."

రాజయ్యకి నవ్వొచ్చింది చిన్నడాక్టరు మాటలకు. కామేశంగాడికి రెండుకళ్ళూ పోతే బాగుంటుందని మరోసారి మనస్సులో అనుకున్నాడు.

"ఏమిటా పోజు ? రాజాగారిలా కాలు మీద కాలేసుకుని చిరునవ్వులు వొలకబోస్తూ పడుకున్నావ్! సరిగ్గా పడుకో రాజయ్య తండ్రీ!" అసిస్టెంటు సర్జన్ గట్టిగా కోప్పడ్డాడు.

"ఇతనెప్పుడూ సెప్టిక్‌వార్డు ఫిమేల్ వార్డుల చుట్టూ తిరుగుతూ వుంటాడు సార్ '– రాజయ్య గూర్చి డాక్టరుతో కంప్లైంట్ చేసింది.

"ఇతని కేసేమిటి సార్ ?" అసిస్టెంటు సర్జన్ని అడిగేడు స్టూడెంటు.

"మొహం చూస్తే కన్పించడంలా ! వెనిరల్ డిసీజెస్‌తో ముఖమంతా మచ్చలలో, నల్లటి పొక్కులతో పుచ్చిపోయివుంది చూడు. పైగా టి.బి. జబ్బుకూడ వుంది. కంట్లో హెమరేజ్‌లు వొచ్చి చూపు తగ్గింది. ఈ కేస్‌ని 'ఈల్స్' అంటారు. పేషెంటు జాగ్రత్తగా వుంటే తప్పితే ఈ వ్యాధి

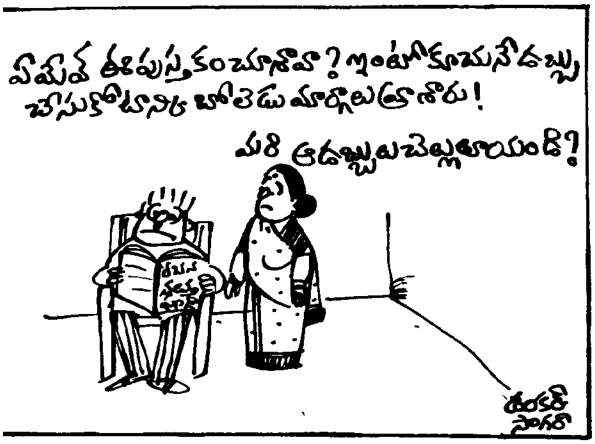

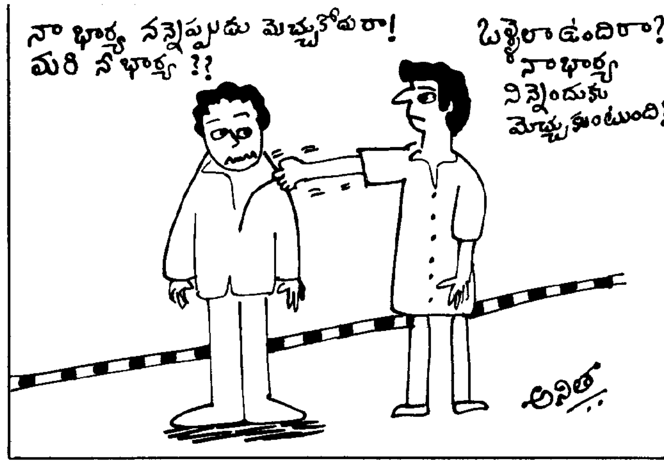

పూర్తిగా నయం కావడం కష్టం'' ఇంగ్లీషులో యస్. ఒ. యస్. స్టూడెంటుకి చెప్పేడు.

''ఇప్పటికీ ఈ అందగాడు 'ఫిమేల్' వార్డుల చుట్టూ తిరుగుతూ వుంటాడట''

అసిస్టెంటు సర్జన్ మాటలకి వొళ్ళంతా కదిలిపోయేటట్లు నవ్వింది నర్సు.

''ఎందుకలా నవ్వుతావ్?'' ఆమె బుగ్గని పరదాగా గిల్లాడు అసిస్టెంటు సర్జన్.

స్టూడెంటు చిన్న గురువుగారి సరసాలకి సిగ్గుపడి మెలికలు తిరిగిపోయేడు. ఆ 'మంచి' రోజులు తనకెప్పుడొస్తాయోనని కొన్ని క్షణాలు ఆలోచనలోపడ్డాడు.

నర్సు కిలకిలా నవ్వుతూ ఆ హాల్లో సోడియం వేపర్ లైట్‌లా వెలుగుతూవుంది. ఆమె వెదజల్లే వెలుగుల్ని భరించే శక్తిలేక కళ్ళు మూసుకుంటున్నారు రోగులు.

''సుప్రియలాంటి నర్సు వొక్కరుంటే రౌండ్సు ఎన్ని గంటలయినా హుషారుగా గడిపెయ్యొచ్చు! తాతాబెంజ్ బండికి డ్యూటీ పడిందంటే చాలు హాల్లో వొక్క నిముషంకూడ వుండాలనిపించదు'' అన్నాడు అసిస్టెంటు సర్జన్.

ఆయన హాల్లో ఐదునిముషాలున్నా, ఐదు గంటలున్నా రోగులకి వొరిగేదేమిలేదు.

సివిల్ సర్జన్ రావడంతో అందరూ కుక్కిన పేనల్లే అయిపోయేరు. పెద్దడాక్టరంటే అందరికీ హడల్! రోగులందరిని పరీక్షచేసి ఎవరెవరికి ఏయే మందులు వాడాలో, ఎవర్ని డిశ్చార్జి చెయ్యాలో అసిస్టెంటు సర్జన్‌కి సూచనలు యిచ్చాడు. ముందే డబ్బులు సమర్పించుకున్న పేషంట్లను ప్రత్యేక శ్రద్ధతో చూస్తున్నాడు.

''రాత్రంతా కంట్లో వొకటే పోటుసార్! ఆ నొప్పికి నిద్ర కూడ పట్టలేదండీ! ఈ హాస్పిటల్‌కొచ్చేక అంతకుముందున్న చూపుకూడ పోయింది సార్''—వల, వలా ఏడ్చేడు వో పేషంటు.

పాలలో పూర్తిగా నీళ్ళు కలిపినా, పాలలో నీళ్ళు కలిపేయంటే పాల వ్యాపారికి కోపం వొచ్చినట్లే పెద్ద డాక్టరుగారికి విపరీతమైన కోపం వొచ్చింది.

''అతను మీ పేషంటు కాదుసార్! ఆ బెడ్ డాక్టర్ కేశవ్‌గారిది'' అంది నర్సు.

అతను తన పేషంటు గాదని, తన అపోనెంట్

చూపు

డాక్టర్ పేషంటని తెలియగానే స్థిమితపడ్డాడు. గాలి తీసేసిన టైరులో మళ్ళీ గాలి నింపినట్లయింది.

''డబ్బు ఖర్చుపెట్టి డాక్టరు పట్టాలు పుచ్చుకుంటే రోగుల గతి యింతే! గుడ్డోడు గుడ్డోడికి దారి చూపించినట్లుగా వుంటుంది వైద్యం.''

సీసాలో రాళ్ళువేసి గల, గలలాడిచ్చినట్లు నవ్వేరు అసిస్టెంటు సర్జన్, స్టూడెంటు. రోగులు కూడ నవ్వేరు. మంగలి కత్తి మెడమీద పెట్టి చచ్చుజోకులేసినా మొహానికి నవ్వు పులుముకోక తప్పదుకదా!

రౌండ్సు అయిపోయేక రాజయ్య, కామేశం ఇంజెక్షన్స్ చేసే రూముదగ్గఱ కెళ్ళేరు. దిగువ కంటిరెప్పలోంచి తెల్లగుడ్డుకి ఇంజెక్షన్ చేశారు. విపరీతమైన నొప్పితో విల,విల్లాడిపోయేరు. కంటికి కట్టుగుడ్డ కట్టించుకుని మెల్లగా వార్డుకేసి నడిచేరిద్దరూ, వొకరి భుజాలపై మరొకరు చేతులేసుకుని. ఆ క్షణంలో రాజయ్య 'రైతని', కామేశం 'రైతు కూలీ' అని మర్చిపోయేరు.

* * *

మధ్యాహ్నం భోజనాలయేక వార్డులో చాలమంది నిద్రలోకి జారుకున్నారు. నిద్ర పట్టకపోయినా కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్నారు మరికొందరు. బెడ్‌మీద నుంచి లేచి అటూ, ఇటూ తిరగొద్దని నర్సు గట్టిగా చెప్పినా రాజయ్య 'ఎనెక్సు' వార్డులోనుంచి బయట కొచ్చేడు. మసక, మసగ్గా వుంది చూపు ఏవో మబ్బు తెరలు అడ్డొచ్చినట్లు.

'ఎనెక్సు' వార్డుకి పక్కనేవున్న నర్సు గదిలోకి వెళ్తున్న అసిస్టెంటు సర్జన్ కన్పించేడు. ఆయనకు కన్పించకుండా గోడవారగా నిలబడ్డాడు.

ఆ గది తలుపులు మూసుకుపోవడంతో ఆశ్చర్యపడ్డాడు రాజయ్య. కుతూహలం నిండిన మనస్సుతో ఆ గది దగ్గఱ కెళ్ళేడు.

లోపలినుంచి ఏవో గుస, గుసలు నవ్వులు విన్పించేయి.

రాజయ్య ఉద్రేకపడ్డాడు. కళ్ళల్లోకి రక్తం తన్నుకువొచ్చినట్లయింది.

మనస్సులో చిలకమ్మ మెదిలింది.

కాయలతో నిండుగా వుండే మామిడిచెట్టులా ఎంత అందంగా వుంటుంది చిలకమ్మ! కామేశంగాడికి పూర్తి చూపుపోతే చిలకమ్మ తనకి తప్పకుండా చిక్కుతుంది.

చిలకమ్మ తనదే!

హఠాత్తుగా తలుపులు తెరుచుకోవడంతో ఉలిక్కిపడ్డాడు రాజయ్య.

అసిస్టెంటు సర్జన్ ముఖం వివర్ణమయ్యింది.

నర్సు ఉగ్రనర్సమ్మయ్యింది.

రాజయ్య చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కెళ్ళి మంచం మీదకు నెట్టింది.

వరండాలో తిరిగితే డిశ్చార్జి చేయిస్తానని వార్నింగ్ యిచ్చింది. నిద్రపోతున్న వాళ్ళకి మెలుకువ వొచ్చి ఆమె వార్నింగ్ వినేసి, మళ్ళీ నిద్రలోకి జారుకున్నారు.

* * *

''మావా! యిప్పుడెలా వుంది మావా?''

చిలకమ్మ గొంతు విని ఉలిక్కిపడి లేచాడు రాజయ్య.

కామేశం జుట్టు పైకెగదోసి, చెంపలు నిమురుతున్న చిలకమ్మను చూడగానే, రాజయ్య మనస్సులోని కోరిక కోటప్ప కొండలా ఎదిగిపోయింది.

ఎక్కడో అప్పుచేసి మొగుడిని చూడటానికి ఎంత ఆపేక్షతో వొచ్చిందో!

తనను చూడటానికే ఎవ్వరూ రాలేదు! తన కెవ్వరున్నారు కాస్త, కూస్త ఆస్తి తప్ప ... బంగారంలాంటి గౌరమ్మను తనే చేజేతులారా

దంత రక్షణకి టీ!

రోజూ రెండు లేక మూడు కప్పులు టీ త్రాగితే చాలు, దంత వైద్యునితో పని లేదంటున్నారు హంబర్గ్‌లోని దంత వైద్యులు. రోజూ టీ త్రాగడంవలన పిప్పిపండ్లు ఏర్పడవు. టీలో ఎక్కువగా ఫ్లోరైడ్ వుంటుంది. ఇది దంతాలకు రక్షణ కల్పిస్తుంది. ఈ విషయంలో జావా, కీన్యాలలో పండే టీ చాలా శ్రేష్టం. అందులో ఫ్లోరైడ్ ఎక్కువగా వుంటుంది. చక్కెర ఎక్కువగా వున్న టీ శ్రేష్టమైనది కాదు. చక్కెర వలన దంతాల పైభాగాన గల ఎనామిల్ క్రమేణా పోతుంది.

పోగొట్టుకున్నాడు. పుత్తడి బొమ్మలాంటి గౌరమ్మను నిర్లక్ష్యంచేసి చెడు తిరుగుళ్ళకి అలవాటుపడ్డాడు తను. నెత్తీనోరు బాదుకుని తనను మార్చడానికి ఎంతో ప్రయత్నించింది.

ఉరిపోసుకుని చనిపోయేదాకా గౌరమ్మ విలువ తనకి తెలియలేదు. ప్చ్! గౌరమ్మే చనిపోయేక తనకిక మంచి చెడులతో పనేమిటి? బ్రతికినన్నాళ్ళూ ఆనందంగా బ్రతికెయ్యడమే!

తనకిక వొకేవొక కోరిక మిగిలింది. చిలకమ్మ కౌగిట్లో నలిగిపోవాలి. చాలాసార్లు ప్రయత్నించేడు. చిలకమ్మ చిక్కలేదు. తన పెంకుటిల్లు పక్కనే వున్న కామేశం గుడిసెలోకి దూరేడు వోసారి. అతను లేని సమయం చూసి చెయ్యి పట్టుకోబోయేడు.

కట్టెపేడు పట్టుకుని భద్రకాళిలా వెంట బడింది.

మరోసారి కందిచేను దగ్గర పచ్చగడ్డి కోసుకుంటున్న చిలకమ్మను వాటేసుకోబోయేడు ...

గోధుమ త్రాచులా కస్సుమంది.

కామేశంగాడికి కంటిచూపుపోతే ఏదొకరోజు చిలకమ్మ బక్కచిక్కి తనకు దొరక్కపోదు!

"ఎప్పుడొచ్చావే చిలకా!" ఆమెకు దగ్గరగా నిలబడి అడిగేడు రాజయ్య.

"నువ్వు అలా పిలిస్తే వొళ్ళు మండిపోతుంది నాకు" అతనివైపు చూడకుండానే అంది.

"రాజయ్యగారు ఏదో సరదాకంటే విరుచుకు పడతావేమిటే?" కామేశం సర్దబోయేడు.

"వీడే నా కొంప నట్టేట ముంచాలని నీకు తాగుడు, పేకాట అలవాటుచేశాడు. ఈ రోగంకూడ వీడి మూలంగానే వొచ్చింది" అంది వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ.

చుట్టుపక్కలవాళ్ళు తమకేసి చూడటంతో, యిక అక్కడుండటం మంచిది కాదని వార్డులోనుంచి బయటకువచ్చేసేడు.

తన ప్రయత్నాలేవి పొగనందుకు తనను తానే తిట్టుకున్నాడు రాజయ్య.

ఆ కోపంతో హాస్పిటల్ బయటకెళ్ళిపోయేడు గేటు దగ్గరతన్ని మంచి చేసుకుని. అతని కాళ్ళు బ్రాందీషాపు దగ్గరికి లాక్కెళ్ళాయి.

* * *

రాత్రి పదకొండు గంటలయ్యింది.

అందరూ నిద్రపోయేక, పరుపుకింద దాచి పెట్టిన బ్రాందీసీసా లాల్చీజేబులో పెట్టుకున్నాడు.

గ్లాసు తీసుకుని బాత్‌రూముకు చేరుకున్నాడు.

జేబులోనుంచి తీస్తుంటే కామేశం గుర్తుకు వొచ్చేడు. "మరోసారి తాగావంటే రెండోకన్నుకూడా గుటుక్కుమంటుంది"— కామేశంతో డాక్టరన్న మాటలు కూడ గుర్తుకు వచ్చేయి.

కామేశాన్ని నిద్రలేపి బాత్ రూములోకి లాక్కొచ్చి తలుపేశాడు

బ్రాందీసీసా చూడగానే నిద్రమత్తు వొదిలింది. సీసాలో మూడొంతులు తాగగానే మళ్ళీ నిద్రమత్తు కమ్మేసింది కామేశాన్ని.

రాజయ్య ఆవరాతో మంచంమీదకుచేరి దుప్పటి ముసుగు పెట్టేసేడు.

కొద్దిగా తాగినా రాజయ్యకి తల తిరుగుతూనే వుంది.

ఆనందంతో మనసు కూడ వూగిసలాడుతూనే వుంది. కామేశంగాడు గుడ్డోడయిపోవడం ఖాయం!

చిలకమ్మ యిక నాదే!

కాసేపు పిచ్చికేకలు వేశాడు.

నర్సుని, డాక్టరును తిట్టిపోశాడు.

కామేశం తప్పితే అందరికీ మెలుకువొచ్చింది.

డ్యూటీలోవున్న నర్సుకూడ వొచ్చి చూసింది

* * *

తెల్లవారింది.

రాజయ్య కళ్ళు తెరవకుండానే దిండుకిందవున్న నాలుగు పేక ముక్కల్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

ఆ ముక్కల్లో—

"డైమండ్ రాజా"తను. చిలకమ్మకి తామరాజా.

"ఆటీన్ రాణి" చిలకమ్మ.

"కళవర్ పది" గుడ్డి కామేశంగాడు.

"ఇస్పేటు జాకీ" తనను తిట్టే చిన్నడాక్టరు. వాడి ఉద్యోగం వూడిపోవాలి.

ఏ ముక్క ముందు వస్తుందో? డైమండ్ కింగ్ రావాలి. రాజయ్య ఎప్పుడూ కింగే!

నాలుగు ముక్కల్లో వో ముక్క చేతిలోకి తీసుకుని కళ్ళు తెరిచేడు రాజయ్య.

చిమ్మ చీకటి ...

కళ్ళు నులుముకుని చూసేడు.

కటిక చీకటి ... తనకి చూపుపోయింది.

బావురుమన్నాడు వొక్కసారి.

"ఏమిటి రాజయ్యగారూ! కళవర్ పది ముక్క చేతిలోపెట్టుకుని ఏడుస్తున్నారు?" ఆదుర్దాగా అడిగేడు కామేశం.

కామేశానికి ముక్కలు కనిపిస్తున్నాయన్నమాట! అంటే తనే గుడ్డివాడయిపోయాడు.

"పేకముక్కలు ముందేసుకుని రాజాలా కూర్చున్నావా తండ్రీ! లేచి నీ సామాను సర్దుకో! నిన్ను డిశ్చార్జి చేశారు. తాగి తందనాలాడటానికి కాదు గవర్నమెంటు ఆసుపత్రుంది" అంది నర్సు కసిగా.

తనకే అధికారాలుంటే కిందటిరోజే రాజయ్యని డిశ్చార్జి చేసేది, తనగది ముందు తచ్చాటలాడుతున్నందుకు.

"డాక్టర్లతో సరసాలాడటానికి కాదు గవర్నమెంటు ఆసుపత్రిలో నర్సు వుద్యోగమిచ్చింది" అని ఎదురు సమాధానం యిచ్చే మనస్థితిలో లేదు రాజయ్య.

నల్లగా వికృతంగా కన్పించేయి తను చేసిన పాపాలు. గుడ్డి బతుకు కొన్నాళ్ళు తప్పదు తనకు.

మరో ఆసుపత్రి చుట్టూ తిరిగినా తనకి చూపు వొస్తుందో — రాదో!

చుట్టూ పరికించి చూడ ప్రయత్నించేడు.

చీకటి ...

చుట్టూ చీకటి ...

గోదారి ఘొల్లుమంది

ఆకతాయి అబ్బిగాళ్ళకు చెరచడమే ఆటైతే
కన్నెగాని కసురుగాయ గోదాట్లో దూకేస్తే —

కామలంటే ఆశలేని అబ్బిగాడు రాకపోతే
ఈసురోమని యింట్లో వుండలేక ఓ అమ్మి
చీకట్లో నడిచొచ్చి గోదాట్లో దూకేస్తే —

ఇంటికి పెద్దకొడుకు ఆకలిరాక్షసుడ్ని
ఇంట్లోంచి తరమలేక యింటి గడప తొక్కలేక
తన గోడు వినేవారులేక గోదాట్లో దూకేస్తే —

తాళిగట్టిన మగడు తాగితాగి తంతుంటే
తన రక్తాన్ని అత్తగారు చెంబుల్తో తాగుతుంటే
విసుగెత్తి యిల్లాలు గోదాట్లో దూకేస్తే —

పిల్లల చదువులకు పెళ్ళి పేటాకులకు
డబ్బులిచ్చిన అప్పులాళ్ళు మీదబడి బకిరేస్తే
దారిలేక అప్పలయ్య గోదాట్లో దూకేస్తే —

రాజకీయాల్లోనో, ఆస్థిపాస్తులగ్గానో,
అడ్డొస్తారనో, సత్యం చెబుతారనో
మనుష్యుల్ని చంపేసి గోదాట్లో తోసేస్తే —

ఒడిపట్టిన పాపానికి గోదారి ఘొల్లుమంది
ఎర్రని కన్నీటితో భుస్సుమని లేచింది
కసిదీరా వూళ్ళన్నీ కడిగిపారేసింది.

— టి. ఎస్. ఎస్. రంగనాథ్